

Rajmund Rembeliński h. Lubicz

pulkownik ziemiański ziemi wiskiej

Herb Lubicz Rembelińskich

Rembelińscy h. Lubicz to rodzina pochodząca z północnego Mazowsza. Nazwisko wzięli od wsi Rembielin (Rambielino) Wielkie w parafii Chorzele pow. Przasnysz na ziemi ciechanowskiej. Najstarszym przodkiem Rajmunda Rembelińskiego jest Jan, notowany jako właściciel Rembielina Wielkiego w par. Krzynowłoga Wielka (Duża) w ziemi ciechanowskiej, który miał synów Krzysztofa i Feliksa. Po Krzysztofie dwaj synowie: starszy Mikołaj - linia Rajmunda i młodszy Jan. Stryj Feliks zaś był kanonikiem gnieźnieńskim, zmarł w 1527 roku i został pochowany w katedrze gnieźnieńskiej. Bratanek Jan (syn Krzysztofa) wystawił mu piękne epitafium z poł XVI wieku, które zachowało się do dnia dzisiejszego. Jest to najstarsza pamiątka po przodkach Rembelińskich z ziemi ciechanowskiej. Ich kolejni przedstawiciele byli w XVII wieku posłami na sejmy i elektorami z ziemi ciechanowskiej, m. in. Władysława IV Wazy w 1632 roku.

Epitafium Feliksa Rembelińskiego s. Jana w katedrze gnieźnieńskiej¹

¹ <https://polska-org.pl/8423917,foto.html?idEntity=7544771> [dostęp 15.12.2024 r.]

Pierwszym Rembielińskim na północno-wschodnim Mazowszu w ziemi wiskiej był dziadek Rajmunda Rembielińskiego – Franciszek. W około 1720 roku poślubił w Drozdowie Annę Korwin-Kossakowską z Kossak Ponikłystok parafia Drozdowo. Anna była córką Arnolfa Kossakowskiego, starosty i łowczego wiskiego. Kilka lat później Franciszek objął urząd łowczego wiskiego po teściu. Zmarł w 1745 roku. Z żoną Anną mieli syna Stanisława urodzonego w ok. 1730 roku.

1407	1529	1561	1595	1632	1669	1697	1733	1764	1792	1883
Jan Rembieliński	Krzysztof Rembieliński	Mikołaj Rembieliński	Stanisław Rembieliński	Mikołaj Rembieliński	Stanisław Rembieliński	Mikołaj Rembieliński	Franciszek Rembieliński	Stanisław Rembieliński	Rajmund Rembieliński	Rajmund Rembieliński
1733	1745	1776	1785							

Genealogia Rembielińskich h. Lubicz, materiały genealogiczne Wojciecha Wielądki 1801-1900²

Stanisław Rembieliński w młodości wyróżniał się na tle swoich rówieśników dobrym obyciem i zainteresowaniem nauką. Zdobył dobre wykształcenie i już w wieku 32 lat został mianowany sekretarzem króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. W latach 1764-1766 był posłem na sejmy z ziemi wiskiej. Opracował diariusze sejmku konwokacyjnego i koronacyjnego z lat 1763-1764 oraz konstytucje sejmku ordynaryjnego warszawskiego z 1766 roku. Wydał „Projekt do objaśnienia prawa o kwarcie” przedłożony sejmowi 27 września 1766 r.. W 1777 roku zakupił majątek Jedwabne z wsiami Biczki, częścią wsi Bronaki Pietrasze, Falki, Kossaki, Pawełki Zabłocie w par. Jedwabne od stolnika łomżyńskiego Antoniego Rostkowskiego. W 1783 roku notowany w Rejestrze Diecezjów Franciszka Czajkowskiego jako właściciel Jedwabnego z przyległościami i młyna w Kałęczynie par. Dobrzyjałowo oraz współwłaściciel wsi: Burzyn, Rutkowskie, Sieburczyn Szostaki par. Burzyn. W około 1774 roku poślubił Marcjanę Łączyńską, córkę stolnika gostynińskiego Konstantego Łączyńskiego h. Kościesza, z którą miał córkę Ewę i trzech synów: Rajmunda, Andrzeja i Wiktora.

² Archiwum Główne Akt Dawnych, sygn. 1/400/0/-/49, k. 53 (zespół 400 Materiały genealogiczne Wojciecha Wielądki 1801-1900, sygn. 49) <https://www.szukajwarchiwach.gov.pl/en/jednostka/-/jednostka/17927176> [dostęp 15.12.2024 r.].

1. **Ewa Rembielińska** urodzona w ok. 1772 roku, zmarła w 1834 roku w Sławcu. Poślubiła w 1804 roku Stanisława Skarżyńskiego h. Bończa – dziedzica Sławca i Szczepankowa, skarbnika podlaskiego. Doczekali się 11-ciorga dzieci, m. in. Wincentego (1806-1876) kapitana wojska polskiego, powstańca 1830 roku, żołnierza Legii Cudzoziemskiej i pułkownika armii hiszpańskiej. Wincenty poślubił wdowę po wuju Rajmundzie Rembielińskim – Antoninę z Weltzów. Potomków nie pozostawił.

Nagrobek Antoniny z Weltzów 1-v. Rembielińskiej i Wincentego Skarżyńskiego, msc. Kazimierz k. Szamotuł³

2. **Rajmund Rembieliński**, urodzony w 1775 roku w Warszawie – uczestnik Insurekcji Kościuszkowskiej w 1794 roku na ziemi wiskiej i łomżyńskiej, urzędnik Księstwa Warszawskiego i Królestwa Polskiego, brał udział w Powstaniu Listopadowym w 1830 roku. Opisany w dalszej części.
3. **Andrzej Rembieliński**, urodzony w 1779 roku. Zmarł w 1846 roku. Właściciel Sieburczyna po ojcu Stanisławie. Walczył z bratem Rajmundem w Insurekcji Kościuszkowskiej w 1794 roku. Pełnił urząd radcy departamentu łomżyńskiego. Bezdzienny, wobec czego po jego śmierci dobra Sieburczyna odziedziczył bratanek Eugeniusz – syn Rajmunda.
4. **Wiktor Rembieliński**, urodzony w 1783 roku, zmarł w Warszawie w 1847 roku. Właściciel Rembielina, prezes trybunału łomżyńskiego i augustowskiego. Był posłem i senatorem w sejmie Królestwa Polskiego, sentencjonariuszem Sądu Sejmowego. Pełnił funkcję Ministra Sprawiedliwości w rządzie powstańczym i członka Rządu Narodowego Powstania Listopadowego w 1831 roku. Po Powstaniu był radcą Prokuraturii Generalnej Królestwa Polskiego. W ok. 1810 roku poślubił Izabelę Różę Mariannę hr. Halka-Ledóchowską z Leduchowa h. Szaława, która zmarła kilka miesięcy później. Powtórnie ożenił się w 1811 roku w Medelach na Litwie z Justyną Ludwiką Małgorzatą Proniewicz. Podobnie jak brat

³ https://www.sejm-wielki.pl/album/img_oznacz.php?obrazek=ed09a9817da949238d0d1f61533b0878&tag=25487
[dostęp 15.12.2024 r.]

Rajmund Rembieliński na rycinie Antoniego Oleszczyńskiego z 1862 roku⁵

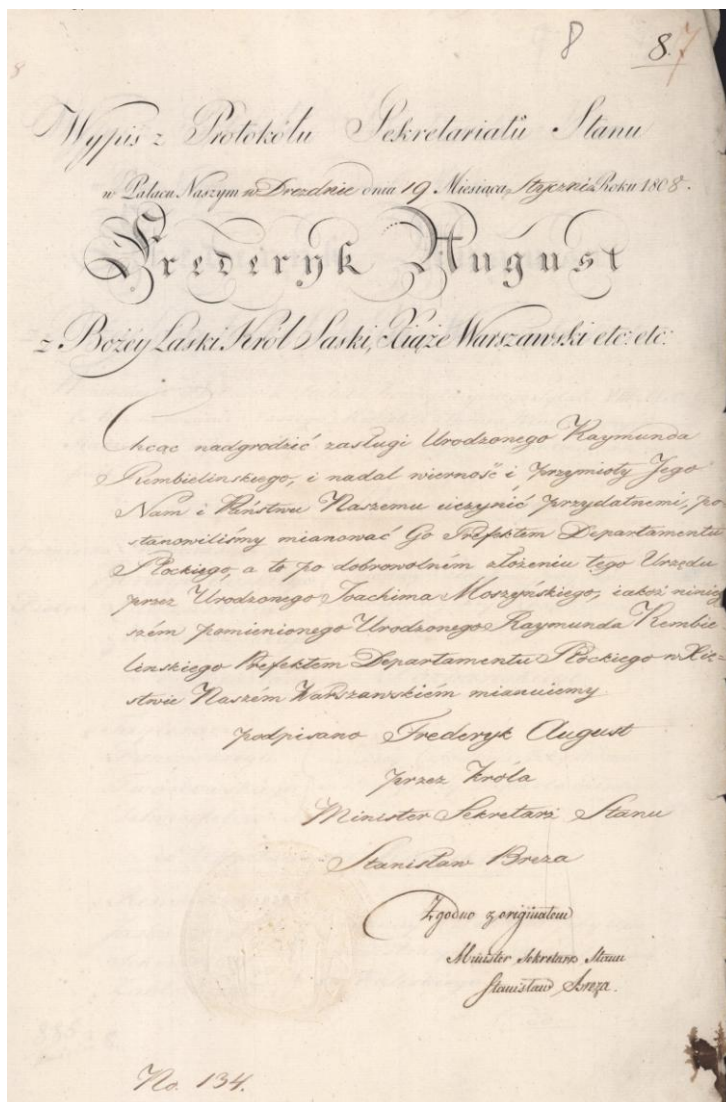
28 czerwca 1794 roku osobiście uczestniczył w sejmiku wiskim i podpisał akt przystąpienia ziemi wiskiej do powstania. Został mianowany pułkownikiem milicji ziemi wiskiej. Organizował oddziały powstańcze: szwadron milicji konnej i batalion strzelców. Batalion organizowany był od połowy lipca. Dnia 8 września jego oddział wszedł w skład dywizji Karwowskiego i liczył 400 żołnierzy, z których 288 miało broń palną, a 100 piki i kosy. W tworzeniu, wyposażaniu i wyżywieniu oddziałów pomagał mu generał ziemiański ziemi wiskiej Gabriel Rafał Chryzanty Opacki z Mężenina. Do 3 października osiągnął stan 600 osób. Rembieliński zasłużył na pochwałę w potyczce stoczonej z Prusakami 3 lipca pod Obiedzinem. Razem z nim walczył jego brat Andrzej.

Po upadku powstania zajął się rodzinnym majątkiem, m.in. rozwijając założoną przez jego ojca fabrykę sukna w Jedwabnem. Dobra Rembielińskich na przełomie XVIII i XIX wieku były znacznie zadłużone. Wierzycielami był m. in. klasztor benedyktynek w Łomży, klasztor bernardynów w Tykocinie i klasztor Sióstr Miłosierdzia w Szczuczynie. Spłacał także siostrę Ewę. Pomimo trudnej sytuacji finansowej oraz problemów w zarządzaniu swoimi majątkami w okresie zaboru pruskiego, starał się nie dopuścić do parcelacji dóbr i w miarę możliwości rozwijać je.

⁵ Antoni Oleszczyński, Rajmund Rembieliński prezes Kommissyi Łomżyńskiej 1807, rysunek 1862 <https://polona.pl/item-view/1e278b60-a8ab-419e-b093-90ea3ed8a65d?page=0> [dostęp 15.12.2024 r.]

W 1804 roku kupił od Ignacego Potockiego za sumę 212 622 talarów pruskich mocno zadłużone dobra Sidra w obwodzie białostockim. W skład tych dóbr wchodził klucz Makowiany (Makowlany). Rajmund podejmował różne działania, których celem było osiągnięcie zysków, m. in. wydzierżawiał łąki i pola należące do dóbr tykocińskich i białostockich.

11 września 1807 roku Komisja Rządząca Księstwa Warszawskiego wybrała Rajmunda Rembielińskiego na prezesa Deputacji Administracyjnej w okręgach łomżyńskim i białostockim, 19 grudnia 1807 roku objął stanowisko prefekta Rady Administracyjnej departamentu łomżyńskiego, a 19 stycznia 1808 roku został mianowany prefektem departamentu płockiego.

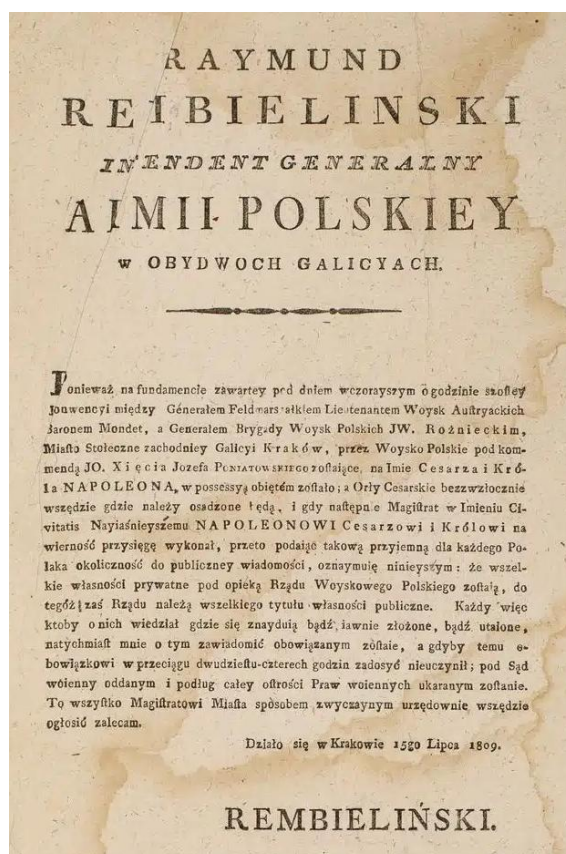
Awans Rajmunda Rembielińskiego na prefekta departamentu płockiego 19 stycznia 1808 roku przez Fryderyka Augusta, księcia Księstwa Warszawskiego⁶

W trakcie wojny Napoleona z Austrią rozpoczętej 9 kwietnia 1809 roku, Rembieliński objął funkcję dowódcy pospolitego ruszenia w departamencie płockim. Z jego inicjatywy utworzono

⁶ Archiwum Główne Akt Dawnych, sygn.1/175/1/37, k.8 (zespół 175 Rada Stanu i Rada Ministrów Księstwa Warszawskiego, seria 1 Księgi kancelaryjne, sygn. 37 Dekreta nominacyjne z lat 1807, 1808, 1809*) <https://www.szukajwarchiwach.gov.pl/jednostka/-/jednostka/17734974> [dostęp 15.12.2024 r.].

lazaret w Pułtusku, przeprowadzono pobór do wojska zgodnie z zasadą „co piątego dymu”, efektem czego było sformowanie 2. Pułku Piechoty Galicyjsko-Francuskiej. Za zasługi został mianowany przez księcia Józefa Poniatowskiego Generalnym Intendentem Wojsk w Galicji. Jego nowym zadaniem było zapewnienie dostaw dla wojska i odpowiednie rozłożenie obciążeń na ludność. O tym, że z tego zadania wywiązywał się należycie świadczy nadany mu 17 czerwca 1809 r. Order Św. Stanisława.

Pomimo krótkiego okresu rządów R. Rembielińskiego w departamencie płockim Księstwa Warszawskiego miasto Płock wiele mu zawdzięczało. Zostały wówczas wybrukowane pierwsze ulice, przybyło wiele murowanych budynków, uporządkowano sieć ulic, wytyczono nowe place. Duże znaczenie dla podniesienia stanu kultury miało otwarcie teatru. Prefekt był też osobiście zainteresowany poziomem szkolnictwa płockiego. Dbając o rozwój gospodarczy, starał się sprowadzać do Płocka i departamentu osadników – rzemieślników i rolników.⁷

Obwieszczenie Rajmunda Rembielińskiego, intendenta generalnego armii polskiej i dowódcy pospolitego ruszenia w departamencie płockim z dn. 15 lipca 1809 roku⁸

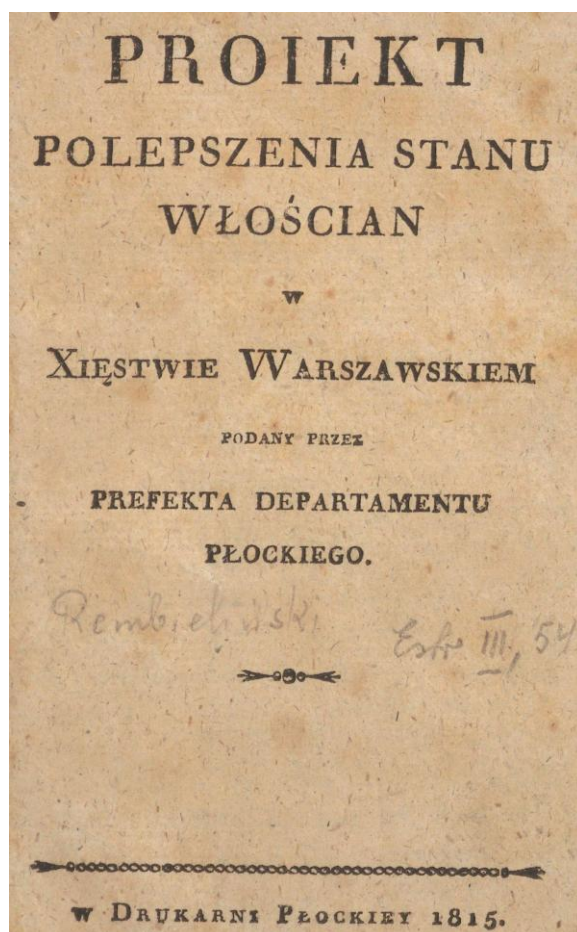
Po przegranej Napoleona opuścił Płock razem z wojskami Wielkiej Armii i osiadł w Dreźnie, by po roku powrócić do Polski. Po utworzeniu Królestwa Polskiego, 8 września

⁷ <https://tpzk.eu/180-lat-temu-12-lutego-1841-zmarl-rajmund-hiacynt-rembielinski-wlasciciel-krosniewic-tworca-przemyslowej-lodzi/> [dostęp 15.12.2024 r.]

⁸ <https://onebid.pl/pl/ksiazki-i-starodruki-obwieszczenie-rajmund-rembielinski-intendent-generalny-krakow-15-08-1809/188295> [dostęp 15.12.2024 r.]

1816 roku RembIELiński został powołany na stanowisko prezesa Komisji Województwa Mazowieckiego.

Jeszcze w 1815 roku, jako prefekt departamentu plockiego pod koniec funkcjonowania Księstwa Warszawskiego, opracował „Projekt polepszenia stanu włościan w Xięstwie Warszawskim”. Wskazywał na konieczność zachowania wolności osobistej włościan. Krytykował staropolską i wciąż obowiązującą w Xięstwie pańszczyznę. Możliwości nabywania gruntów miały być jego zdaniem gwarancją niezależności i wolności chłopów jako pełnoprawnych obywateli.

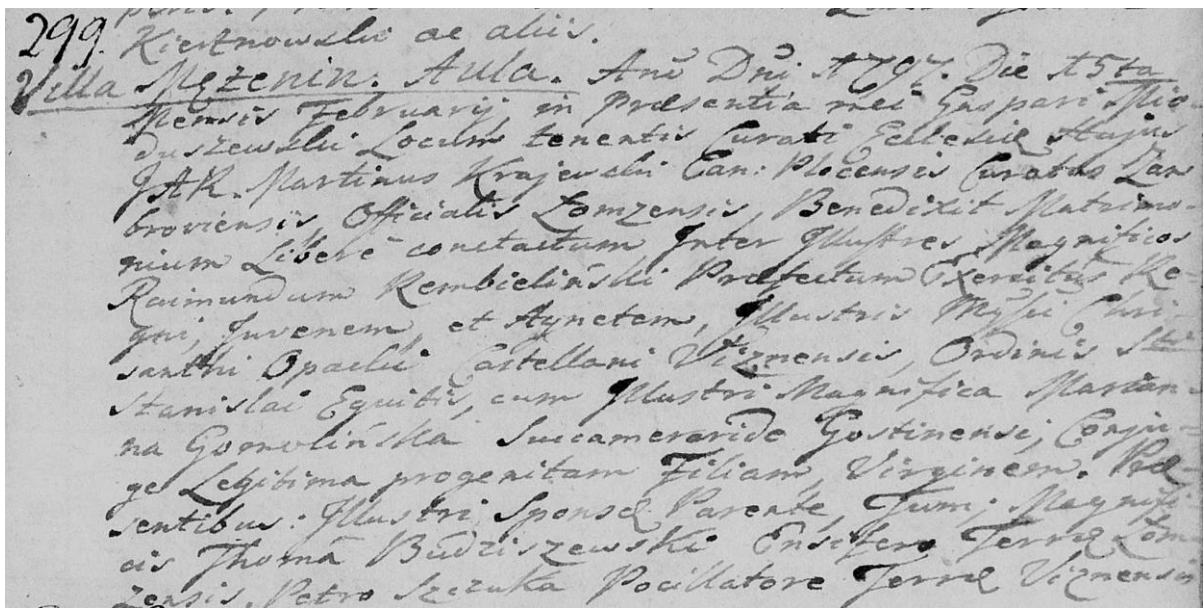

Projekt polepszenia stanu włościan w Xięstwie Warszawskim podany przez prefekta departamentu plockiego (Rajmunda RembIELińskiego), Plock 1815⁹

W 1816 r. dobra Sidra zostały wyrokiem sądu podzielone i Makowlany stały się w całości własnością RembIELińskiego.¹⁰ W 1818 roku został wybrany posłem na Sejm powiatu biebzańskiego, a podczas sesji 1820 roku wybrano go Marszałkiem Sejmu.

⁹ Projekt polepszenia stanu włościan w Xięstwie Warszawskim podany przez prefekta departamentu plockiego, Plock 1815 <https://polona.pl/item-view/13266f4c-c161-4ea2-99d5-5330df4b28d1?page=2> [dostęp 15.12.2024 r.]

¹⁰ Bogusława Szczerbińska, RembIELińscy z Jedwabnego i Makowlan jako przedstawiciele warstwy ziemiańskiej w działaniach lokalnych i ogólnonarodowych, w: "Studia Łomżyńskie", t. 24, Łomża 2013, s. 63-72. https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://pcr.uwb.edu.pl/SL/files/SL_2013_24_005.pdf&ved=2ahUKEwiR5tTE182KAXWmJxAIHcddAYwQFnoECBoQAO&usg=AOvVaw3OzJw-hiu3UtKiCP5BCeBt [dostęp 15.12.2024 r.]

Akt ślubu Rajmunda Rembielińskiego i Agnieszki Opackiej, 1797 par. Rutki-Kossaki¹¹

15 lutego 1797 roku ożenił się z Agnieszką Heleną Opacką, córką hrabiego Chryzantego Opackiego (kasztelana wiskiego), która wniosła w posagu majątek Krośniewice. Z żoną Agnieszką doczekał się jednej córki – Oktawii urodzonej w 1805 roku w Mężeninie, która zmarła w wieku niespełna dwóch lat w 1807 roku. Rajmund Rembieliński zarządzał majątkiem żony od 1806 roku, gdy zmarł ojciec Agnieszki – kasztelan Gabriel Rafał Chryzanty Opacki. Małżeństwo po dwudziestu latach zakończyło się rozwodem w 1817 roku. W wyniku ugody dobra Krośniewice i Mężenin po Opackich przeszły na Rembielińskich. Przekazanie było warunkowane dożywotnim utrzymaniem i mieszkaniem w Mężeninie Agnieszki z Opackich Rembielińskiej.

W 1819 roku Rajmund ożenił się po raz drugi z Antoniną Weltz. Z tego małżeństwa urodziło się trzech synów: Aleksander, Konstanty i Eugeniusz:

1. Aleksander Ireneusz Rembieliński urodził się w 1820 roku w Warszawie (Cyrkuł I). Zmarł w 1872 roku w Warszawie. Po ojcu Rajmundzie odziedziczył w 1841 roku Krośniewice. Był zdolnym przemysłowcem, rozbudowywał Krośniewice. W 1847 r. wybudował w Ostrowach największą w Królestwie Polskim cukrownię. Poślubił w 1854 roku w Hamburgu z Pelagią Zamoyską (córkę XIII Ordynata Konstantego Zamoyskiego). Z ich małżeństwa urodziła się czwórka dzieci, z których dwóch synów dożyło lat młodości i założyło rodziny:

1.1. Eugeniusz Rembieliński, urodzony w 1855 r. w Błoniach par. Kromienice. Bliźniak, zmarł po urodzeniu.

1.2. Konstanty Rembieliński, urodzony w 1855 r. w Błoniach par. Kromienice. Bliźniak, zmarł po urodzeniu.

¹¹ Archiwum parafialne w Rutkach-Kossakach, Liber Metrices Mortuorum ab a[nn]o 1783 die 10 8bris usq[ue]; ad a[nnu]m 1797. diem 25 Maji; et Copulatorum ab a[nn]o 1783 d[ie] 23. 9bris usq[ue]; ad a[nnu]m 1798. d[ie]m 19 9bris. Eccl[esi]ae Par[ochialis] Rutkovie[n]sis, karta 67.

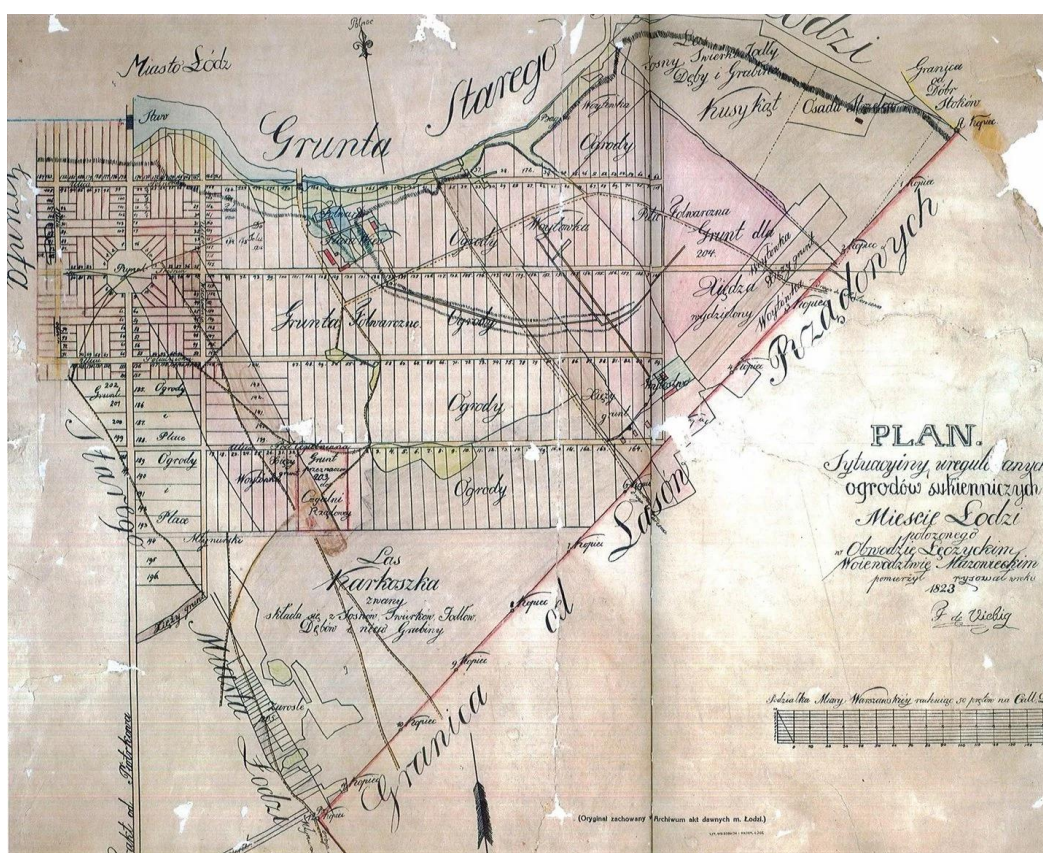

1.4. Konstanty Władysław Stefan Rembeliński, urodzony w 1857 roku w Warszawie. Chrzest, podobnie jak brata Stanisława, odbył się w par. Św. Antoniego. Losy Stanisława i Konstantego Rembelińskich zostały opisane w dalszej części opracowania.

Kolejni synowie Rajmunda Rembelińskiego:

- 2. Konstanty Maksymilian Karol Rembeliński**, urodzony w 1822 roku w Warszawie (Cyrkuł I). Dalsze losy są nieznane.
- 3. Eugeniusz Rembeliński**, urodzony w 1824 roku w Warszawie (Cyrkuł I). Zmarł w 1874 roku w Warszawie. (par. św. Antoniego). Od 1865 roku właściciel Rembelinea po stryju Wiktorze i Sieburczyna po stryju Andrzeju. Objął po ojcu Rajmundzie dobra Górki Sypniewo, Jawory Klepacze, Przestrzele, Jedwabne, Makowlany i Mężenin.

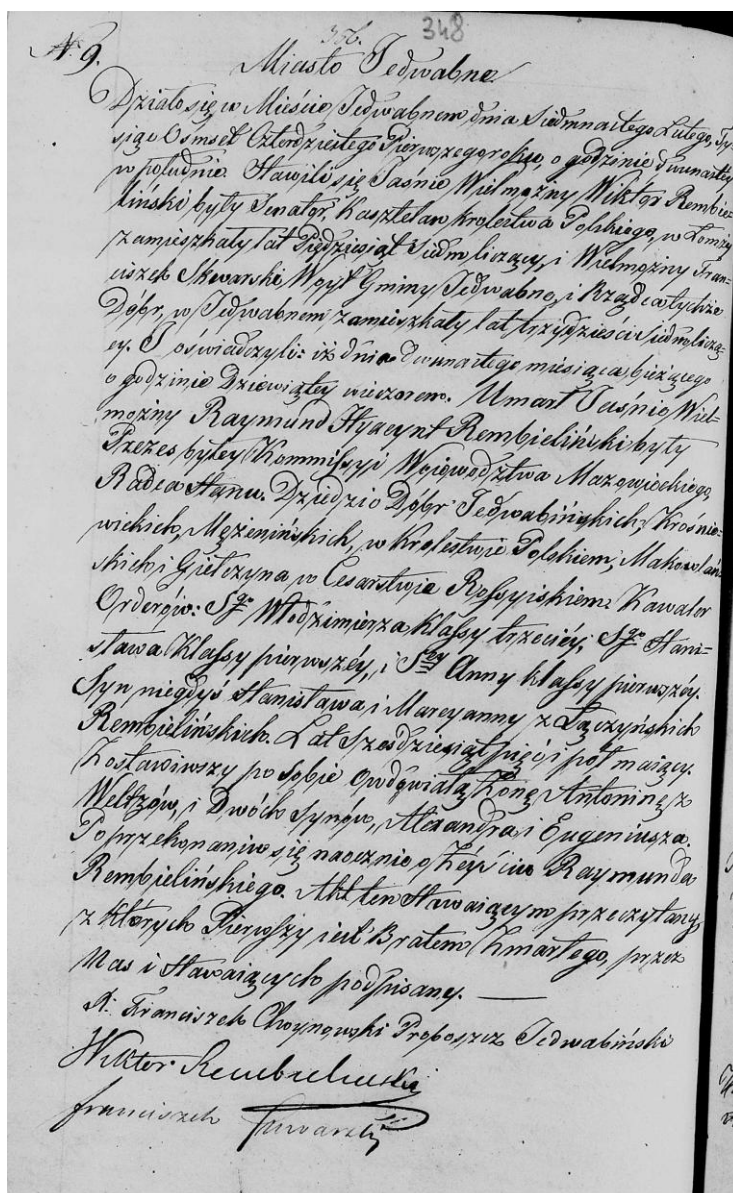
Mapa części miasta Łódź wykonana w 1823 roku przez Filipa de Wiebiga na zlecenie Rajmunda Rembelińskiego¹⁶

Rajmund poparł wybuch **powstania listopadowego** w odezwie do obywateli województwa mazowieckiego z 4 grudnia 1830 roku nakłaniając do zbrojnego wystąpienia przeciw zaborcy. 14 stycznia 1831 roku został powołany na członka Komisji Potrzeb Wojskowych. Po upadku powstania wyjechał wraz z żoną i synami do Drezna. Po powrocie do Polski 31 stycznia 1832 roku

¹⁶ <https://uml.lodz.pl/aktualnosci/galeria/mapa-rembelskiego-symboliczna-rocznica-zalozenia-nowego-miasta-id50941/2022/06/12/?imgNum=1&cHash=a7978666ee6f60d4a72a15b63c3b1ec9> [dostęp 15.12.2024 r.] Zasób Urzędu Miasta Łódź.

został powołany ponownie na prezesa Komisji Województwa Mazowieckiego. Za jego czasów w Krośniewicach powstał zajazd, młyn parowy, piekarnia, tartak, fabryka cygar, tytoniu i tabaki oraz stacja pocztowa. Z jego inicjatywy w latach 30-tych przebudowano, wybudowany przez ojca Stanisława, dwór w Jedwabnem (projekt Henryka Marconiego, który współtworzył m. in. dwór w Porytym Jabłoń).

W 1841 przyjechał w celu załatwienia sprawy w Jedwabnem. Podczas podróży przeziębił się i chory został przywieziony do domu Wiktora Rembielińskiego (brata) w Łomży, gdzie zmarł 12 lutego 1841 roku. Zgon zgłosił brat Wiktor oraz rządcą majątku Jedwabne i wójt Jedwabnego Franciszek Skwarski.

Akt zgonu Rajmunda Rembielińskiego, rok 1841 nr aktu 9¹⁷

Został pochowany w kaplicy na cmentarzu w Jedwabnem. Prawdopodobnie wcześniej w tym samym miejscu został pochowany ojciec Stanisław. W 1846 r. obok Rajmunda został

¹⁷ Archiwum Diecezjalne w Łomży, zespół IV/S Akta metrykalne stare, sygn. 3398 Akta Zeyścia Cywilne łącznie z Kościelnemi Parafij Jedwabnińskiey zaczynające się od dnia 1o M[iesią]ca Stycznia 1826 roku, karta 348.

pochowany jego brat Andrzej. Kaplica nie zachowała się dnia dzisiejszego. W jej miejscu stoi zbudowana w czasach PRL murowana kaplica cmentarna, na której umieszczono pamiątkową tablicę.

Tablica na kaplicy cmentarnej w Jedwabnem¹⁸

Wszystkie dobra po trzech braciach Rembielińskich: Andrzeju, Wiktorze oraz ojcu Rajmundzie przejął Eugeniusz. Był organizatorem Powstania Styczniowego w 1863 roku w Łomży. Po powstaniu wyemigrował do Wiednia. Poślubił w 1860 roku w Warszawie w par. św. Aleksandra Zofię Marię Łączyńską h. Kościesza. Ślub unieważniono w 1866 roku. Eugeniusz był bezdzietny. W XIX Jedwabne odziedziczyła ciotka Eugeniusza – Ewa, która wniosła je w wianie mężowi Stanisławowi Skarżyńskiemu herbu Bończa. Jej syn Kazimierz sprzedał w 1909 r. majątek Jedwabne szacowany na 281 tysięcy rubli Aleksandrze Henryce Marcinkowskiej.

Wracając do dwóch synów Aleksandra Ireneusza Rembielińskiego (syna Rajmunda) i Pelagii Zamoyskiej:

Stanisław Rembieliński, urodzony w 1856 roku w Warszawie wychowywał się wraz z bratem Konstantym w Krośniewicach. Po śmierci ojca wyjechał wraz z matką do Paryża. Zmarł w 1909 roku w Paryżu. Pochowano go na cmentarzu w Montresor.

Konstanty Władysław Stefan Rembieliński, urodzony w 1857 roku w Warszawie. Poślubił w 1887 roku w Czerwonogrodzie-Krystynopolu na Ukrainie Teresę Annę Marię hr. Wiśniewską h. Prus. Z małżeństwa z Teresą urodziło się pięcioro dzieci:

1. **Maria Rembielińska**, urodzona w 1888 roku w Warszawie, zmarła w 1981 roku w Marmande (Francja). W 1900 roku poślubiła wicehrabiego Charlesa Jeana Baptiste de la Grenadiere, Grandiere, pułkownika wojsk francuskich. Małżeństwo nie doczekało się potomków. Zmarła we Francji.

¹⁸ <http://dworypogranicza.pl/index.php/dwory/199-edwabne> [dostęp 15.12.2024 r.]

2. **Maria Julieta RembIELińska**, urodzona w 1890 roku w Krośniewicach, zmarła w 1988 roku w Lailly-en-Val. Pochowana w Montrésor. Poślubiła w 1931 roku w Warszawie Jerzego Aleksandra księcia Lubomirskiego z Lubomierza h. Drużyna. Podobnie jak siostra, nie doczekała się potomstwa.
3. **Rajmund RembIELiński**, urodzony w 1893 roku w Błoniach, zmarł w 1918 roku. Rotmistrz ułanów.
4. **Konstanty Andrzej Karol Franciszek Maria RembIELiński**, urodzony w 1900 roku w Błoniach. Administrował dobrami Krośniewice po ojcu Konstantym. Był oficerem Wojska Polskiego i żołnierzem Armii Krajowej. Brał udział w powstaniu warszawskim. W 1944 r. został stracony przez Niemców w zbiorowej egzekucji.

Zdjęcie ze ślubu Konstantego Władysława Stefana RembIELińskiego i Teresę Annę Marię hr. Wiśniewską h. Prus, rok 1887 Czerwonogród-Krystynopol na Ukrainie¹⁹

¹⁹ Archiwum Główne Akt Dawnych, sygn. 1/425/0/5/E19 (zespół 425 Zbiór fotografii oddziału III, seria 5 Format E, sygn. E19) <https://www.szukajwarchiwach.gov.pl/en/jednostka/-/jednostka/37147688> [dostęp 15.12.2024 r.]

Stanisław Rembieliński s. Aleksandra i Pelagii z Zamoyskich, Zakład fotograficzny fotograficzny Kloch & Dutkiewicz w Warszawie, rok 1880²⁰

Aleksander Rembieliński zmarł w 1872 roku. Owdowiała Pelagia ponownie wyszła za mąż – za Ksawerego hr. Branickiego. Zamieszkali w jego zamku w Montresor pod Paryżem. W 1876 roku Pelagia odkupiła po mężu Aleksandrze długi majątku Krośniewice, który następnie podzieliła między synów z zastrzeżeniem, że do końca życia będzie pobierała z niego dochody. Zmarła w 1907 roku. Całość majątku Krośniewice przejął Konstanty Władysław Stefan Rembieliński. Konstanty zmarł w 1933 roku, a majątek odziedziczyły jego dzieci. Krośniewice w rękach Rembielińskich były do końca II Wojny Światowej. Po wojnie w pałacu mieściła się szkoła podstawowa, a w latach 1999 – 2010 roku gimnazjum, które przeniosło się do nowo wybudowanego budynku. Do dnia dzisiejszego pałac jest niezamieszkały.

Konstanty Władysław Stefan Rembieliński²¹

²⁰ <https://onebid.pl/pl/fotografie-stanislaw-rembielinski-1856-1909-syn-aleksandra-i-pelagii-z-zamoyskich-fotografia-gabinetowa-16-5-11-cm/1070582> [dostęp 15.12.2024 r.]

²¹ <http://www.ekrosniewice.pl/2017/02/konstanty-wadysaw-stefan-rembielinski.html> [dostęp 15.12.2024 r.]

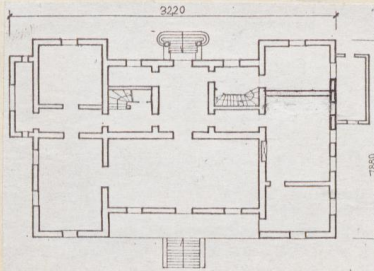
Stanisława Rembielińskiego²²

Pałac Rembielińskich w Krośniewicach²³

²² Profil „Krośniewice dawniej i dziś” <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1822673884508876&id=278715125571434&set=a.317026445073635> [dostęp 15.12.2024 r.]

²³ <https://discover.pl/palac-rembielinskih-w-krosniewicach/> [dostęp 15.12.2024 r.]

				ŁÓDZKIE		1150
1. Obiekt 137/1 Pałac (1)		2. Czas powstania 1870		3. Miejscowość Krośniewice		
				4. Adres Krośniewice nr hipoteczny		
				5. Przynależność administracyjna województwo <u>płockie</u> gmina <u>Krośniewice, Kutno</u>		
				6. Poprzednie nazwy miejscowości <u>Krośniewice</u>		
				7. Przynależność administracyjna przed 1.VI.1975 województwo <u>łódzkie</u> powiat <u>Kutno</u>		
				8. Właściciel i jego adres <u>Szkoła podstawowa nr 2</u> <u>Zbiorcza szkoła gminna w</u> <u>Krośniewicach</u>		
				9. Użytkownik i jego adres <u>J.W.</u>		
				10. Rejestr zabytków Nr <u>348/406</u> data <u>11.VII.67</u>		
autor zdjęć <u>ARW. ANBROSIENICZ 1982</u> data wykonania <u>IX 82</u> miejsce przechowywania negatywów <u>BDZ PŁCK</u>						

Karta ewidencyjna pałacu w Krośniewicach, Ośrodek Dokumentacji Zabytków w Warszawie 1967²⁴

²⁴ https://zabytek.pl/pl/obiekty/252234/dokumenty/PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_10_EN.266250/1 [dostęp 15.12.2024 r.]